

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2013. év február hó 13. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A 2 rb. kiskorú veszélyeztetésének büntette és más bűncselekmény miatt **a vádlott** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2012. október 3. napján kihirdetett KB.I.189/2009/42. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtása felfüggesztésének próbaidejét 2 (kettő) évre **enyhíti**.

A lefokozás katonai mellékbüntetést **mellőzi**.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2012. október 3. napján kihirdetett KB.I.189/2009/42. számú ítéletével a vádlottat a Btk.195.§ (1) bekezdésébe ütköző 2 rb. kiskorú veszélyeztetésének büntette, és a Btk.176/A.§ (1) bekezdésébe ütköző zaklatás vétsége miatt - halmazati büntetésül - 1 évi - végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre és lefokozásra ítélte. Kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú tárgyaláson jelen lévő katonai ügyész az ítéletet tudomásul vette, a vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan a büntetés enyhítése érdekében fellebbezést jelentett be.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.1124/2012/1. számú átiratában az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt, mivel az elsőfokú katonai tanács megalapozott tényállás alapján helyesen minősítette a vádlott cselekményeit, és vele szemben a büntetési célok elérésére alkalmas büntetést szabott ki. Indokoltnak tartotta a vádlottal szemben kiszabott katonai mellékbüntetés alkalmazását is, mivel álláspontja szerint cselekményeivel lejáratja a rendfokozat tekintélyét.

A másodfokú nyilvános ülésen a vádlott védője fellebbezését fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság mérlegeléssel megállapított ítélete a zaklatás vétsége tekintetében megalapozatlan. Kifogásolta, hogy a vádlott vallomását alátámasztó tanúk vallomásait - akik arról tettek említést, hogy a telefonon történő hívások kölcsönösek voltak a vádlott és a sértett között - az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe. A vádlott és felesége viszonya megromlott. Nem egyirányú

magatartás volt részéről, hogy a sértettet különböző okok miatt megkereste. Rendelkezésre állnak tanúvallomások, amelyek a sértett zaklató magatartásáról számolnak be. Álláspontja szerint védence még formálisan sem valósította meg a zaklatás bűncselekményét, ezért e bűncselekmény vádja alóli felmentésre tett indítványt. Mindezekre figyelemmel a büntetés enyhítését kérte.

A vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában előadta, hogy sem a kiskorú veszélyeztetésének bűncselekményét, sem pedig a zaklatás vétségét nem valósította meg. Felhívta a figyelmet a tanúk ellentmondó nyilatkozatára és kiemelte, hogy mindig csak a gyermekek érdekében kereste a feleségét, aki állítása szerint megfenyegette, hogy tönkre teszi. Vitatta a pszichológus szakértő véleményét is.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet, az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be.348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta. A Be.291.§ (1) bekezdése alapján törvényesen ismertette a vádlott nyomozás során tett vallomását, mivel a tárgyaláson nem tett vallomást és perrendszerűen járt el akkor is, amikor a releváns bizonyítékokat, köztük az orvosszakértői véleményt, valamint azon tanúk vallomásait, akik a tárgyaláson már nem voltak kihallgathatóak felolvasta. A tárgyaláson tanúkat hallgatott ki, és meghallgatta az igazságügyi pszichológus szakértőt. E bizonyítékokat egymással összevetve értékelte és mérlegelési jogkörében állapította meg ítéletének tényállását.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított ítélet megalapozott, az mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól és felülbírálatra alkalmas. A vádlott védője által előterjesztett bizonyítási indítványt a másodfokú bíróság, mint szükségtelent elutasította, figyelemmel arra, hogy az indítványozott tanúk az elsőfokú eljárásban kihallgatásra kerültek, vagy vallomásuk felolvasásra került. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a további bizonyítás csak az eljárás további elhúzódását eredményezte volna.

A másodfokú bíróság a vádlott felmentése érdekében előterjesztett fellebbezést nem találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok logikus értékelése útján állapította meg a tényállást a vád tárgyává tett zaklatás vétségében is. A sértett terhelő vallomását a tárgyaláson kihallgatott tanúk alátámasztották, a kiskorú veszélyeztetése büntette tekintetében pedig a vádlott gyermekeinek és volt feleségének vallomását az ügyben eljáró szakértő szintén alátámasztotta. A Be.351.§ (1) és 352.§ (3) bekezdésében megfogalmazott felülmérlegelés tilalma miatt a másodfokú bíróság nem értékelhette eltérően a bizonyítékokat az elsőfokú bíróságtól. A vádlott védőjének felmentésre irányuló indítványa lényegében a bizonyítékok eltérő mérlegelésére irányult, amely az előzőekre figyelemmel eredményre nem vezethetett.

Az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, és helyesen minősítette cselekményeit is. Az irányadó tényállás szerint kiskorú gyermekei előtt rendszeresen bántalmazta a feleségét, amely magatartása alkalmas volt arra, hogy kiskorú gyermekeinek erkölcsi fejlődését veszélyeztesse. Maradéktalanul megvalósította a Btk.195.§ (1) bekezdésében írt 2 rb. kiskorú veszélyeztetésének büntetét. Az elsőfokú bíróság helyesen a veszélyeztetett kiskorúak számához igazította a halmazatban megállapított bűncselekmény számát.(BH.1981/174. számú döntés)

Nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor a vádlottnak azon magatartását, hogy telefonon rendszeresen hívogatta, illetve ittasan felkereste különélő feleségét azért, hogy vele akarata ellenére kapcsolatot teremtsen, a Btk.176/A§ (1) bekezdése szerinti zaklatás vétségeként értékelte. Helyesen az enyhébb elbírálást lehetővé tevő büntető törvényt alkalmazta, mivel a házastárs sérelmére elkövetett ilyen jellegű cselekmény annak elbírálása időpontjában súlyosabban minősült. A vádlott tényállásban írt magatartásával maradéktalanul megvalósította a Btk.176/A.§ (1) bekezdésében írt bűncselekmény törvényi tényállási elemeit.

A másodfokú bíróság a büntetés enyhítése érdekében bejelentett fellebbezést alaposnak találta.

Az elsőfokú bíróság nem tévedett, amikor a vádlottal szemben felfüggesztett szabadságvesztést alkalmazott, helyesen határozta meg annak mértékét és végrehajtási fokozatát is, azonban eltúlzott mértékben jelölte meg a próbaidő tartamát. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a büntetési célok elérése érdekében elegendő a szabadságvesztés 2 évi próbaidőre történő felfüggesztése.

A vádlott nem katonai életviszonyok között, hanem családon belül valósította meg a terhére rótt cselekményeket, azok széles körben nem rombolhatták a rendfokozat tekintélyét, ezért a másodfokú bíróság egyetértett a katonai mellékbüntetés mellőzésére irányuló védői indítvánnyal.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az előzőekre figyelemmel az első fokú ítéletet megváltoztatta, a vádlottal szemben kiszabott börtönbüntetés felfüggesztésének próbaidejét 2 évre enyhítette és mellőzte a katonai mellékbüntetés alkalmazását.

Az elsőfokú bíróság ítélete egyebekben törvényes, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa - helyes indokainál fogva - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be.372.§ (1) bekezdésén alapszik.

, 2013. február 13.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k.
s.k.

előadó bíró

Dr. Mészáros László hb. ezredes

szavazó bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és a felfüggesztett szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Budapest, 2013. február 13.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Iván Erika
bíróügyi ügyintéző